

Secretaris van Dreumel nam afscheid van zijn loopbaan

Ernst en humor in zijn officiële zwanenzang

DREUMEL. — De heer J. Th. van Rossum heeft dinsdagmiddag met de blijmoedigheid en de humor, die voor zijn persoon zo kenmerkend zijn, afscheid genomen van zijn functie als secretaris van de gemeente Dreumel. Zijn afscheidsrede was dan ook een uniek mengsel van ernst en luim, waarin hij enerzijds getuigde van zijn meeleven met de moeilijkheden en problemen van de burgerij en anderzijds een aantal hele kleine onderdelen uit zijn rijke loopbaan lichtte om die met milde spot op te dienen.

De scheidende secretaris werd in de daarvoor belegde officiële raadsvergadering eerst toegesproken door burgemeester Kooijmans. De burgemeester noemde het een groot voorrecht een secretaris te hebben uit de plaats zelf, die de noden van de mensen kent. De heer van Rossum kon in zeer veel omstandigheden de stille en vertrouwde helper zijn, op wie men nimmer vergeefs een beroep deed.

Aanpassen

De ongelimiteerde pachtprizen van de dertiger jaren brachten zware slagen toe. Er was een overvloed aan produkten die de produktiekosten niet oprachten. Aanpassen werd het devies van de regering en de overheid ging fungeren als winkelier teneinde margarine te kunnen verkopen voor 11 cent per pakje. Er waren organisaties genoeg die wel de vinger legden op de wonde, doch er gebeurde weinig en is het dan wonder, aldus spreker, dat kort na mei 1940 hier veel mensen gingen geloven in de Duitse economie?

In de oorlog hebben burgemeester en secretaris van Dreumel vaak in de kluis gezeten, doch zij bleven op hun post. De bevrijding heeft niet de vrijheid ge-

bracht welke men ervan verwachtte toen ruilverkaveling en rationalisatie de landbouw, veel mensen gingen afsterven ontstond een grote uitgaande pendel vanuit Dreumel tot in de Rotterdamse haven toe.

De secretaris van Dreumel is ondertussen, aldus nog steeds de secretaris, geruime tijd gehuisvest geweest in een gebouw dat gesierd werd met een bordje „volledige vergunning“, doch ook dat was misleidend want men kon daarbinnen niet anders vinden dan een droge papieren boel.

Op klompen

Het gemeentebestuur van Dreumel heeft thans, na moeilijke pioniersarbeid, de eerste resultaten geboekt van een actieve welvaartsplank, waarbij het vooral gaat om de verbindingen en om de vestiging van kleine industrieën.

De secretaris vertelde voorts dat hij onder vijf burgemeesters had gewerkt. De eerste wase en figuur van wie gezag uitging en die ook al om zijn lange baard veel indruk maakte op de jonge ambtenaar. Doch hoe zakte deze geweldige indruk in elkaar toen die ambtenaar er getuige van was, dat die burgervader, die op zijn zwartgelakte klompen de trap opging teruggehaald werd door de veldwachtersvrouw, die het gebouw schoonhield. Het gezag was toen lelijk getaand en dit temeer „omdat ik toen nog niet getrouwd was“. In burgemeester Kooijmans prees de secretaris vooral zijn vermogen om de rust in de raad te herstellen en die raad tot constructieve samenwerking wist te brengen. Hij dankte ten slotte de burgemeester en de wethouders voor hun persoonlijke vriendschap en voorspelde dat zijn opvolger een prettige werkring zou krijgen, als hij er slechts rekening mee zou houden dat elk mens nu eenmaal zijn fouten heeft en vreugde kon blijven scheppen in het leven. „En als u soms niet van mij wilt geloven dat deze werkring prettig is: ik ben ook wel bereid om te blijven“.

Na de sluiting van het officiële gedeelte werd nog namens al het personeel van de gemeente het woord gevoerd door de nieuwe secretaris, de heer Th. Elzen. Hij vertelde dat de secretaris altijd door zijn grote deskundigheid en hulpvaardigheid respect heeft afgedwongen. Zijn humor en originaliteit maakten het gemakkelijk en prettig onder hem te werken. Namens het personeel bood de heer Elzen de heer van Rossum een moderne set visgereedschap aan. De drie geschenken vond de heer van Rossum symbolisch: de gemeente wilde hem nog wat laten doen, de raad was vooruitziend en het personeel wist wat hem toekwam.

op wie men nimmer vergeefs een roep deed. Hij heeft door zijn ambt en door zijn innerlijke gesteldheid veel mensen kunnen helpen en heeft nooit laten blijken dat iets hem teveel was. Bij de ramp 1926 heeft de secretaris zich dag en nacht ingezet en in de dertiger jaren, toen er veel gebrek en leed was bij de gehele bevolking heeft hij op een onnavolgbare manier hulp geboden waar mogelijk was. Burgemeester Kooijmans wilde zijn scheidende secretaris gaarne ook persoonlijk dank zeggen voor de bijzonder prettige samenwerking en hield hem voor ook nu nog de blik gericht te houden op de toekomst. De secretaris is nog jong van hart en geest en zeer vitaal en zal dus zeker nog inhoud en betekenis kunnen geven aan de komende tijd. Namens de gemeente bood de burgemeester de heer van Rossum een schrijfmachine aan.

Verrekijker

De heer Poelmans veronderstelde, dat de heer van Rossum de naam secretaris van Dreumel niet meer zou ontgroeien en hoopte dat hij nog lang als de secretaris in de Dreumelse gelederen zou blijven rondwaren. Als een klein hulpmiddel om zijn ambities uit te leven en zijn tijd goed te vullen, bood de heer Poelmans namens de raad een verrekijker aan.

De heer F. Sas wenste dat de heer van Rossum de blijheid bij zou blijven, waarvan hij zo vaak getuige is geweest als een vader zijn eerstgeborene kwam aangeven.

Vervolgens was het de secretaris zelf die het woord voerde en begon met zijn vreugde erover uit te spreken dat het om een uitvaart ging waarbij hij zelf actief aanwezig kon zijn en de feestdrank met volle teugen kon genieten. Hij was, zo vertelde hij, in 1919 aangesteld op een salaris van f 400 per jaar en had daarmee gelijk al een grote hap genomen uit de welvaartskoek. Zo althans werd het gezien door de landbouwer, die f 12 moest betalen in de hoofdelijke omslag en nu een bezwaarschrift indiende omdat men hem vampierachtig aansloeg en anderzijds mensen aanstelde op vorstelijke salarissen. In 1926 moest de administratie in Dreumel gaan werken op hoger niveau en in een hogere versnelling. Daarna zijn er nog veel oude huizen door brand vernield; men sprak dan in Dreumel van een schone brand om daarmee te suggereren dat de bewoners niet brandschoon waren. Doch ten onrechte, aldus de spreker, want een ware Dreumelaar steekt de brand slechts in zijn sigaar.